

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์, 2541.

ณรงค์ สมพงษ์. สื่อเพื่องานส่งเสริมเผยแพร่. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายโสตทัศนศึกษา
สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

ณรงค์ สมพงษ์. สื่อสารมวลชนเพื่องานส่งเสริม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

ธงชัย สันติวงษ์. องค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด, 2533.

บุญเลิศ ศุกดิลก. การสื่อสารโครงสร้าง และหน้าที่ในสังคม. กรุงเทพมหานคร: เจริญวิทยาการ
พิมพ์, 2521.

สมควร กวียะ. การสื่อสารมวลชน บทบาทหน้าที่ เสรีภาพ และความรับผิดชอบ.
กรุงเทพมหานคร: เพชรการพิมพ์, 2527.

สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร. การสื่อสารกับการเมือง. กรุงเทพมหานคร: ประสิทธิ์ภัณฑ์แอนด์ปรินต์ติ้ง,
2534.

เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2528.

อรนุช เลิศจรรยาภักดิ์. หลักการเขียนบทโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. สื่อสารมวลชนเบื้องต้น : สื่อมวลชน วัฒนธรรมและสังคม.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. สื่อมวลชนในยุคปฏิรูป. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์ คบไฟ, 2545.

บทความ

จุมพล รอดคำดี. “วิทยุกระจายเสียงชุมชน (Community Radio) ของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน.” วารสารนิเทศศาสตร์ 17 (เมษายน-มิถุนายน 2542):23.

วิทยานิพนธ์

ฐิตกานต์ ธนาไอฟาร. “การสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย : ศึกษาเฉพาะกรณีจุฬาลงกรณ์และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

ณัฐพร บุรภักดิ์. “บทบาทของสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาภายหลังการปฏิรูปสื่อ.” รายงานโครงการเฉพาะบุคคลมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

นฤมล มังคลิกุล. “การใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุโทรทัศน์ประเภทข่าวการเมือง.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

พรพิมล ปิยะพันธุ์. “ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้นำต่อการได้รับความรู้ทางเกษตรจากสื่อมวลชน อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้, 2533.

พรรณพิลาส วีระสุข. “ความต้องการที่จะรู้ข่าวสารการเมือง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมือง และการใช้ประโยชน์ข่าวสารการเมืองจากรายการวิทยุโทรทัศน์ของประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

สุธี ศรสวรรค์. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของมุสลิม : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลคลองตะเคียน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2538.

เอกสารอื่น ๆ

ชิตณรงค์ คุณะกฤดาภิการ. “การบริหารกิจการวิทยุโทรทัศน์และเคเบิลทีวี.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารกิจการสื่อสาร. หน่วยที่ 10. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2550.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. “รัฐธรรมนูญปัจจุบันกับการปฏิรูปการเมือง.” เอกสารประกอบการบรรยายหลักสูตรการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยสำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ 4 วันที่ 21 พฤศจิกายน 2543.

พรรณพร สิ้นสวัสดิ์. “อำนาจหน้าที่และการแบ่งส่วนราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.” สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2549.

สุชาติ ดาวสุข. “โทรทัศน์กับการส่งเสริมเผยแพร่.” เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรเทคนิคการผลิตเทปโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ส่งเสริมและเผยแพร่เบื้องต้น ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2542.

สัมภาษณ์

กิตติพงศ์ เฉลิมศรีสุข. นักวิชาการโสตทัศนศึกษา กลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์. สัมภาษณ์, 18 เมษายน 2551.

คัมภีร์ ดิษฐากรณ์. รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร/อดีตคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์ รัฐสภา. สัมภาษณ์, 28 เมษายน 2551.

จอน อึ้งภากรณ์. เลขาธิการมูลนิธิเพื่อการศึกษาของชุมชน/ผู้ก่อตั้งเว็บไซต์ประเทศไทย. สัมภาษณ์, 18 เมษายน 2551.

เชิญ ขวณรัตน์ ศรีสุวรรณ. อาจารย์สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2551.

ถาวร จุลตามระ. ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา/อดีต คณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา. สัมภาษณ์, 28 เมษายน 2551.

รัชนี แมนเมธี. รองประธานคณะกรรมการเครือข่ายประชาชนต้านคอร์รัปชัน. สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2551.

รุจิรา เตชางกูร. กรรมการประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง / อดีตสมาชิกสภาว่าง รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550. สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2551.

วีระ สมความคิด. เลขาธิการเครือข่ายประชาชนต้านคอร์รัปชัน. สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2551.

ศิริพรรณ วณิชพันธุ์. ผู้อำนวยการกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์. สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2551.

ศุภชัย ศรีหาล้า. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์. สัมภาษณ์, 17 เมษายน 2551.

สมชาย แสงวงการ. สมาชิกวุฒิสภา แบบสรรหา ภาควิชาชีพ สาขาสื่อมวลชน/อดีตสมาชิกรัฐสภา ชาติ. สัมภาษณ์, 23 เมษายน 2551.

สุภิญญา กลางณรงค์. รองประธานคณะกรรมการรณรงค์เพื่อการปฏิรูปสื่อ. สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2551.

อรพินท์ มั่นศิลป์. สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนครสวรรค์. สัมภาษณ์, 18 เมษายน 2551.

อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว. ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาศาสตร์การสื่อสาร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2551.

อุดมเดช รัตนเสถียร. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคพลังประชาชน. สัมภาษณ์, 17 เมษายน 2551.

อุษา บิ๊กกินส์. ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาศาสตร์การสื่อสาร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2551.

Books

Mcnair, Brian An Introduction to Political Communication. 3rd edition. New York: Routledge, 1999.

McQuail, Dennis. Mass Communication theory, an Introduction. London: Sage Publications, 1983.

Fayol, Henri J. General and Industrial Management. London: Pitman, 1994.

S., Pye. The Communication of Idea. New York: Harper and Row, 1963.

Shirley, White A.; Sadanandan, Nair K.; and Ascroft, Joseph. Participatory Communication working for change and development. New Delhi: Sage Publications, 1994.